

Published on *COL·LEGI D'ARQUITECTES DE CATALUNYA* (<https://arquitectes.cat>)

[Home](#) > 8M: Margarita Brender, una arquitecta pionera a l'Espanya dels anys 60

8M: Margarita Brender, una arquitecta pionera a l'Espanya dels anys 60 ^[1]

Sopar de celebració de final de carrera. Barcelona, juliol 1965. Autor. Oriol Maspons © Fons fotogràfic O. Maspons - Arxiu Històric del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC)

Published:

07 March 2018

El Col·legi d'Arquitectes de Catalunya commemora el Dia Internacional de les Dones recordant la figura de la primera arquitecta que s'hi va col·legiar*: **Margarita Brender Rubira** (1919-2000). El més significatiu de la seva trajectòria és el molt que la desconeixem. Tota la informació que es té sobre ella es pot resumir en cinc moments.

U: Neix a Romania el 1919.

Dos: convalida el seu títol el 1962, convertint-se en la primera col·legiada del COAC. Seguidament inicia una pràctica professional en solitari excepcional a l'època.

Tres: A partir de 1966 s'ocupa, associada amb els arquitectes **Barba Corsini i J. A. Padrós**, del petit barri de **Can Mercader** a Badalona, amb un complex canònicament modern, desentès del casc antic on s'emplaça per buscar una orientació sud pura, capaç de definir places i carrers interiors, amb volums abstractes resolts en rajola i formigó, una important presència de la vegetació i, tot i aquesta voluntat de novetat, una bona capacitat per teixir relacions. Les obres es perllonguen fins el 1973.

Quatre: El 1969 la revista '**Quaderns**' ^[2](pàg 40) li publica una obra en solitari: **un projecte d'apartaments a la Costa Brava**: una planta i una perspectiva a mà que evidencien un àgil treball per mòduls que dóna al conjunt un aspecte orgànic, hereu directe del barri de Can Mercader, més agosarat en el seu tractament de plans massissos i terrasses profundes preses per una vegetació esclatant.

Cinc: el 1970 '**Quaderns**' ^[3] li publica una segona obra: **un projecte d'apartaments més gran, complex i luxós**, amb més programa que l'anterior, ubicat en aquest cas al **Prat de Llobregat**.

Fins aquí la relació de dades públiques conegudes sobre ella. No se'n sap res més. No hi ha dades sobre la resta de la seva obra construïda, no hi ha dades sobre la seva vida excepte dues dates, un edifici construït i dos projectes. Tristament habitual. El paper de la dona en la història de l'arquitectura (i, per extensió, en la història de l'art) ha estat amagat, sovint de manera intencionada, fins a dia d'avui. Que la història d'aquesta arquitecta que va tenir el coratge d'exercir la professió en solitari serveixi d'homenatge a tantes altres carreres amagades, emmascarades en un passat que ja hauria de ser història. I que serveixi també d'inspiració per a totes les arquitectes d'avui i del futur.

**Segons dades de l'Enquesta de la Professió del COAC^[4], el 32% dels arquitectes catalans són dones. El mateix informe remarca que els homes tenen més presència que les dones a les franges de més ingressos.*

Source URL: <https://arquitectes.cat/en/node/29044>

Links

[1] <https://arquitectes.cat/en/node/29044>

[2] <http://www.raco.cat/index.php/CuadernosArquitectura/article/view/111863/163274%20>

[3] <http://www.raco.cat/index.php/CuadernosArquitectura/article/view/112011/170711%20>

[4] <https://www.arquitectes.cat/ca/documentacio-enquesta-professio/resum-executiu>